

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1037 24 tháng 5 năm 2015

Kiến Tánh

*Kiến tánh u mê tự sửa nhanh
Đời là tạm cảnh khó thực hành
Khó lường khó giải không thông cảm
Thực hiện chơn tâm tự phân hành*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 06/09/2005 đến 11/9/2005

(Ngày 1, 2, 4, 5 /09/2005: Không có viết)

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Minh tâm kiến tánh là sao?
- 2) Muốn thực hiện công phu thì làm sao?
- 3) Đường dài tốt hay là đường ngắn tốt?
- 4) Duyên gì là duyên tạm?
- 5) Sống cách nào gọi là sống tạm?
- 6) Duyên nào là duyên trần trược?
- 7) Muốn qui hội tình người thì phải làm sao?

<p>1) 03-09-2005 7: 00 AM <i>Hỏi: Minh tâm kiến tánh là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa minh tâm kiến tánh tự hiểu biết lấy chính mình</p> <p>Kệ: <i>Sửa mình tiến hóa tự khai minh Tiến hóa thâm sâu tự hiểu mình Duyên đạo tình đời không dứt bỏ Thành tâm tu luyện tự mình mình</i></p>	<p>2) Las Vegas 06-09-2005 <i>Hỏi: Muốn thực hiện công phu thì làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa muốn thực hiện công phu thì phải dần thân</p> <p>Kệ: <i>Thực hiện công phu chung hành tiến Giải tỏa phiền ưu tự nối liền Bạn đạo năm châu cùng chung tiến Cảm thức trần gian giải nỗi phiền</i></p>
<p>3) Las Vegas, 07-09-2005 12: 20 AM <i>Hỏi: Đường dài tốt hay là đường ngắn tốt?</i></p> <p>Đáp: Thừa đường dài tốt hơn đường ngắn</p> <p>Kệ: <i>Tu hành phát triển đường dài tiến Chuyển hóa thâm sâu chung học hỏi Khai triển vô cùng tự tiến xa Thành tâm tu luyện cảm thân yên</i></p>	<p>4) Las Vegas, 08-09-2005 1: 20 AM <i>Hỏi: Duyên gì là duyên tạm?</i></p> <p>Đáp: Thừa duyên dục là duyên tạm</p> <p>Kệ: <i>Trí tâm bất ổn là không bền Học hỏi vô cùng thì mới nên Duyên đạo tình đời không giới hạn Thực hành chánh pháp lại càng minh</i></p>
<p>5) Las Vegas, 09-09-2005 7: 20 AM <i>Hỏi: Sống cách nào gọi là sống tạm?</i></p> <p>Đáp: Thừa sống trong một thời gian ngắn gọi là sống tạm</p> <p>Kệ: <i>Thực hành chớp nhoáng gọi sống tạm Chuyển hóa thâm sâu duyên trần trước Học hỏi không ngừng tự tiến thân Hành thông dứt khoát khai minh trí</i></p>	<p>6) Las Vegas, 10-09-2005 3: 30 AM <i>Hỏi: Duyên nào là duyên trần trước?</i></p> <p>Đáp: Thừa duyên dục là duyên trần trước</p> <p>Kệ: <i>Tình dục là hôi tanh trần trước Thức giác bình tâm tự dứt khoát Bình tâm tu luyện giải mê lầm Quán thông thức giác chẳng mê lầm</i></p>
<p>7) Dallas, 11-09-2005 2: 00 PM <i>Hỏi: Muốn qui hội tình người thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa muốn qui hội tình người thì phải thật sự nhịn nhục</p> <p>Kệ: <i>Qui hội tình người tự tiến thân Giải phần mê chấp rất chuyên cần Thực hành tự hiểu quý hơn vàng Qui nguyên thiền giác giải mê lầm</i></p>	

Điện năng vũ trụ và người

Điện năng vũ trụ và mình,
Dựng xây xây dựng hành trình Trời ban.
Bộ đầu lý luận bạc bàn,
Điện năng sẵn có cảm an cảm hòa.
Trở về thực chất thật thà,
Yêu thương tha thứ chan hòa tình thương.
Cần Khôn Vũ Trụ mở đường,
Tinh vi giáo dục dựa nương hợp hòa.
Tự mình khai triển bước qua,
Biết mình chậm trễ khó hòa bên trên.
Quân bình cảm thức đạo nền,
Quy nguyên thiên giác âm êm đời đời.
Thanh bình tiến hóa hợp thời,
Điện năng sẵn có mở lời đối trao.
Vạn linh biến hóa sắc màu,
Trong không mà có đối đầu thiên cơ.
Hành trình điều luyện giác mơ,
Ước mong sớm đạt tới giờ được tu.
Đâu dè mình tạo ý ngu,
Cứ lo no ám chẳng du được thuyền.
Điện năng sẵn có thâm huyền,
Đối trao thanh nhẹ tâm hiền tự đi.
Chẳng còn nuôi dưỡng sân si,
Tạo thêm cảnh khổ khó ghi điều lành.
Tự mình tạo cảnh khó khăn,
Thương yêu tha thứ tự phăng nghiệp trần.
Thức tâm đóng góp một phần,
Dựng xây tiến hóa lần lần độ tha
Tạo đời thành cảnh tha ma,
Đấu tranh vô lý sanh ra đủ điều.
Cái gì cũng muốn thật nhiều,
Tâm không chứa được khó tiêu hóa hình.
Tự đầy lãn lộn hành trình,
Độc tài phê phán chính mình chưa tu.
Cần khôn sớm đã dự trừ,
Trở về chánh giác được tu hoài hoài.
Giải phần nguyên lý trong ngoài,
Cảm minh thiên địa an bài nội tâm.
Lý Trời siêu diệu thậm thâm,
Đi sâu mới hiểu đáp thâm về quê.
Cần khôn vũ trụ muôn bề,
Dựng xây thanh nhẹ là quê của hồn.
Vạn linh chuyển hóa sanh tồn,
Lui về thanh tịnh ác ôn tiêu trừ.

Góp phần chỉ có nực cười,
Mình sa vào lưới khó tươi khó hòa.
Trở về tánh chất thật thà,
Quy y Phật Pháp vượt qua khổ nạn.
Cùng chung huynh đệ bạc bàn,
Tiến sâu đường đạo bước sang đạo mẫu.
Bình tâm học hỏi pháp quang,
Điện năng sẵn có bàng hoàng khai minh.
Rõ Trời ban rải hành trình,
Điểm thanh kết tụ điển hình nở nang.
Biết mình vốn ở Thiên Đàng,
Lang bang tại thế pháp quang độ hành.
Chẳng còn bản chất lưu manh,
Sanh sanh diệt diệt tự hành đố thối.
Biết mình được đứng được ngồi,
Do tâm thanh tịnh thả trôi việc đời.
Biết hồn thức giác hợp thời,
Trời cao bể rộng nơi nơi dung hòa.
Ở đời chỉ có thật thà,
Bình an cởi mở vượt qua trăm điều.
Điện năng lại có thật nhiều,
Quy về một mối đạt siêu đạt hòa.
Tự mình khai triển bước qua,
Thanh thanh diệu diệu chan hòa yêu thương.
Hành trình học pháp mở đường,
Khai minh tâm đạo tự lường tự tu.
Chẳng còn nuôi dưỡng ý ngu,
Phá mê phá chấp dẹp ngu tại trần.
Thực hành đóng góp một phần,
Huynh huynh đệ đệ lần lần tiến tu.
Điện năng tròn trịa phân khu,
Phần nào cũng tiến đắp bù tình thương.
Điện năng sẵn có tự lường,
Đường đi rõ rệt trường thi rõ ràng.
Cảm minh thiên địa gần xa,
Trong không mà có tình ta quay quần.
Thương yêu huynh đệ góp phần,
Thành hình tại thế tối cần dựng xây.
Sống trong đời sống hàng ngày,
Vui say đời đạo đổi thay thế tình.
Điện năng thay đổi hành trình,
An vô hít thở lại minh lý Trời.
Điện năng sắp đặt nơi nơi,
Trong vòng trật tự hợp thời tiến thẳng.

*Tham thiền nhập định ăn năn,
Tay không vẫn có khó khăn chẳng còn.
Siêu nhiên thánh đức ôn tồn,
Vô Vi phát triển chẳng còn si mê.
Khoa Học Huyền Bí mãi mê,
Bước sang đường mới trở về thực chơn.
Điện năng chẳng có giận hờn,
Giải mê phá chấp như đèn lên dây.*

*Âm thanh chơn lý là Thầy,
Thanh thanh dịu dịu vui vầy cảm giao.
Tình thương ban rải đối trao,
Điện năng thanh dịu thấp cao chung hòa.
Cần khôn vũ trụ một nhà,
Tâm mình lớn rộng vui hòa đạo tâm.
Rồi đây tự thức thì thâm,
Điện năng là chánh dương âm hợp hòa./.*

Kính bái,
Lương Sĩ Hằng.
Nussdorf, 09-1990

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

CHÂN KINH 35

*Chờ mong các giới cùng chung tiến
Vỡ lẽ Trời ban chẳng có phiền
Ánh sáng chung hòa cùng các giới
Duyên tình rõ rệt tự mình yên*

“Chờ mong các giới cùng chung tiến”:

Chờ mong ai ra đời cũng muốn đẹp, muốn mọi người thương, mọi người quý, biết chúng ta, đó là chờ mong. Còn cái pháp mà chúng ta đang hành đó, cũng đang chờ mong mọi người cùng chung tiến. Chúng ta phải ảnh hưởng tốt người ta mới cùng chung tiến với chúng ta, mà ảnh hưởng xấu, không có ai mà đi với chúng ta.

“Vỡ lẽ Trời ban chẳng có phiền”:

Hiểu được Trời đã ban, mà chúng ta lấy của Trời để giải tỏa những sự phiền ưu, rắc rối trong nội tâm, thì không còn phiền nữa.

“Ánh sáng chung hòa cùng các giới”:

Khi tâm thức chúng ta quân bình, tức là tạo được ánh sáng trong nội tâm chung hòa cùng các giới.

“Duyên tình rõ rệt tự mình yên”:

Duyên Trời đã từng xây dựng trong khả năng của chính mình rất rõ rệt thì mình thấy yên tâm mà hành, yên tâm mà tiến, yên tâm mà tu, yên tâm mà sống trong cõi tạm. Hướng về một chiều hướng xây dựng cho chung, mọi người sẽ cộng hưởng hòa bình ở tương lai.

Những người tu Vô Vi không phải người ngu, mà cũng chẳng phải người khùng, thấy rõ đường nó có thể làm được, nó có khả năng khai thác lấy chính nó. Tại sao nó không làm, nó còn nhờ đỡ Thần Thánh, Ma Quỷ khai thác mà tự hại? Đấng này nó thức giác rồi, nó có khả năng khai thác lấy chính nó để cống hiến cho quần sanh ở tương lai. Thì nó dừng mãi hành triển, làm một việc cho tất cả mọi việc, tức là đại sự ở tương lai.

Không cần phải rêu rao kiếm vốn, kiếm liếng nữa. Vốn của Trời Đất đã có sẵn, hành để khai triển. Không thấy cái vốn của Trời Đất đã ân ban và xây dựng cho chúng ta, sẵn sàng giúp đỡ và phục vụ chúng ta, mà chúng ta không bằng lòng phục vụ chúng ta, làm sao khai sáng lấy chính mình được? Bằng lòng phục vụ lấy chính mình mới khai sáng chính mình. Đêm đêm lo tu Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai, thanh nhẹ hội tụ sự thanh nhẹ trong nội tâm rồi, là huệ, là sáng, là hiểu được.

Vạn linh đang cấu trúc hình thành một cái xác duyên dáng này thiếu thanh tịnh không hiểu nguyên lý của càn khôn vũ trụ, luôn luôn thuyết sai, hành sai và dẫn sai, đó là tội. Khi còn sống đã tạo tội rồi, xuống Địa Ngục là chỉ có đi theo vô cái ngục đó thôi, chớ không có cãi được, mình làm cho mình khổ mà! Còn tu về Vô Vi, đêm đêm lo giải, bớt khổ, kêu bằng cứu khổ ban vui, chịu hành tức là cứu khổ ban vui.

Khi mà tâm thức quân bình con người nó vui lắm! Thấy Trời Đất rất gần với chúng nó, thấy rõ một vị Phật từ trong khổ, dưng mãi tu tiên mới hình thành luồng điện duyên dáng để tận độ quần sanh tới ngày hôm nay. Chúng ta là người đi sau, vì không nhìn rõ những gì Trời Đất đã ân ban, mà chính chúng ta có khả năng hứng, giải được, không làm! Làm gì có một cái tâm lành tốt để phục vụ quần sanh?

Cho nên nhiều người đã học biết bao nhiêu kinh kệ mà không hiểu cái nguyên lý của nó thì chỉ có tạo sai, từ đó sai luôn, rồi dẫn sai một đống người sai, không có tiền được. Cuối cùng của những vị đó là bệnh hoạn, không cứu được, tại vì nó không hiểu nó, nó không biết thương nó, nó không biết xây dựng cho chính nó, rồi nó cứ bông lông ba la, không biết làm được cái việc gì, rồi tới chết vậy thôi. Hiểu lý thuyết của ông Phật này, hiểu lý thuyết của Chúa, hiểu lý thuyết của ông Thần kia, mà rốt cuộc không hiểu khả năng tiến hóa của chính mình thì kể như không! Phải hiểu khả năng tiến hóa của chính mình, mình đi nhanh hơn, hiểu rõ hơn, mà thực hiện tốt hơn, thì chúng ta mới thấy rõ cái nhiệm vụ hiện diện tại mặt đất để làm gì. Khả năng con người là cái gì?

Ánh sáng trong tâm thức mọi người đều có. Mọi người có cơ hội thức tâm, tự sửa, tự tiến, càng sửa thấy mình càng sai. Quá khứ sai nhiều quá, bây giờ phải tu nhiều hơn, phải sửa nhiều hơn, thì mới có kết quả. Cho nên nhiều người dưng mãi bỏ hết sự nghiệp đi tu, vì nó có một cái sự nghiệp siêu nhiên của Trời Đất đã hình thành cho chính nó, mà nó không có khả năng để khai thác, để tận hưởng cái niềm vui của Trời Đất đã ân ban, nó thấy nó là một tội hồn chưa tiến hóa nổi. Hồn biết làm chủ cái thể xác mới thật sự là người tu. Hồn không biết làm chủ cái thể xác, thì tạo cảnh bơ vơ cho nội tạng. Sự vận hành của cơ tạng không điều hòa, thì bệnh hoạn sẽ xảy đến, và nạn tai sẽ đến rất dễ dãi vì trực hút trực.

Chớ nhiều người giàu có đi trên cái xe bánh bao nhưng mà bị đụng xe chết, là trực hút trực. Nhiều người hồi nào giờ không có tiền, không có trúng số, mà trúng cái bạc triệu mua xe hơi chạy hai ba vòng đụng cái chết mất. Tại vì có tiền nó mới có tham, có tham nó mới có tính, có tính nó mới có trực, càng tính càng trực nó mới hút trực. Đụng xe chết, chớ hồi nào giờ tôi nghèo khổ làm ruộng ăn, tôi đâu có bệnh gì đâu, đâu có bị nguy hiểm đâu. Mà từ ngày tôi trúng số mua xe hơi đụng cái rầm chết, thấy rõ trực và thanh chưa?

Cho nên người tu dưng mãi tu, hiểu đường lối rõ ràng tu, chỉ có giải đi tới thanh nhẹ, không có trực lấy gì mà hút trực. Đó là chúng mình chúng ta sẽ bớt nạn và giải được nghiệp, lúc lâm chung bớt khổ đi. Trước khi chết rồi đứng một bên cái xác, tiếc uống thấy những người đó rất tội nghiệp. Muốn ăn năn, muốn sửa, nhưng mà trễ rồi, phải đi học trở lại hết. Cho nên ở thế gian, muốn làm có tiền cũng phải đi học cái nghề chuyên môn mới có tiền. Ở Địa Ngục muốn tiến hóa tới một cảnh giới đẹp, cũng phải học khổ vô cùng, mới tiến tới cái sự thanh nhẹ ở bên trên.

Thì đêm đêm chúng ta lo tu, người đời nhìn thấy chúng ta thấy khổ, thấy ngòi đó, thấy ngòi một cách ề ạch khổ cực lắm. Nhưng mà nó dày công làm, nó sẽ ổn định ra, thì lúc ổn định rồi mới thấy cái giá trị của Trời Đất. “*Thuận thiên giả tồn, nghịch thiên giả vong*”: Thấy được giá trị của Trời Đất, chúng ta mới theo cái giá trị đó mà tiến hóa tới sự thanh nhẹ, nhiên hậu mới cộng hưởng được nguyên lý của Trời Đất. Người đời không thấy, nghịch lại, không bao lâu rồi cũng bệnh nan y cũng chết, là tại vì nghịch không có thuận.

Người tu Vô Vi phát triển ra mới thấy thuận là cần thiết, nghịch là vong, hại chính mình thôi. Tìm đường hẻm đi là nghịch, khai mở tu tiến là đi đường lớn, đi xa lộ, tiến thẳng, tiến nhanh hơn trong trực giác của chính mình, chớ không có còn lệ thuộc ảo ảnh nữa, mới thật là người tu Vô Vi. Vô Vi, ở đời nghe không hiểu và ít người hiểu, là tại vì ai cũng lo tiền, lo tranh chấp, lo địa vị, học cho giỏi, có vị trí tốt, có tiền nhiều thụ lợi cho nhiều tạo họa cho chính mình mà không hay! Lúc còn đi học, nói tôi thành tài, tôi ra tôi phục vụ người nghèo, nhưng mà khi mà làm có tiền rồi đâu có biết người nghèo nữa. Nó từ trong cái gốc nghèo mà ra, nó tưởng nó là sang hơn hết, nó là hay hơn hết.

Con người mới tu cũng vậy từ trong cái gốc tằm tối mà thức tâm một chút mới đi tu. Tu đạt được rồi cho ta hay, thế giới chỉ có ta là thứ nhứt thôi, người khác không có nữa, điều đó là sai lầm! Thế gian không có ai tài hơn ai, thức tâm hiểu được, sửa được mình là phước của chính phần đó thôi. Không có cái gì mà hay hơn người khác được. Cho nên chư Phật cũng chưa có xưng danh, chưa có nói là ta hay hơn người, mà chỉ con ma nhập xác xưng Phật hay nói đông, nói tây, nói đủ thứ. Ta sẽ đọa người xuống Địa Ngục là nói dốt, chính nó đã đọa nó xuống Địa Ngục mà nó không hay! Nó còn muốn đọa người này, muốn đọa người kia, muốn ếm người này, muốn ếm người nọ, mà chính nó đã ếm nó mà nó không biết. Rồi tưởng đâu học được một, hai điều bùa là hay lắm, người khác không biết. Người ta biết người ta không thèm học, vì học không có đến đâu, học làm chi. Học được bùa rồi không có hại được ai. Nếu hại người tức là hại mình, không có tiến bước được, học làm gì cho khổ. Còn học tướng số để chi, nói chuyện bẻ ngoài không, bên trong không sửa.

Cho nên cấm đầu tu Vô Vi một thời gian, rồi đi kiểm thầy tướng coi, coi thử có trúng không? Không có trúng đâu! Năm nào cũng nói là hi sự. Rồi đủ chuyện, mà rốt cuộc người tu đâu có gì đâu, lúc nào nó cũng có hi sự. Hi sự là vui, nó biết nó đạt được quân bình được sáng suốt, tránh được sự phiền muộn của tình đời là nó vui rồi.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Xin nhờ quý ban đạo hương tâm cầu nguyện cho mẹ của ban đạo Yên Lê và cũng là bà ngoại của ban đạo Ánh Minh tên Liêu Thi Hoi, mất lúc 8g25 sáng ngày 20 tháng 5 năm 2015, tức ngày 25 tháng 3 năm Ất Mùi tại Bắc Cali, hoa táng ngày 20 tháng 5 năm 2015, nham ngày mùng 3 tháng 4 năm Ất Mùi, hưởng thọ 91 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Xin thành thật cảm ơn quý ban đạo
Gia đình xin thông báo

2) Xin quý ban đạo hướng tâm cầu nguyện cho mẹ của ban đạo Nguyễn Thị Trang ở Nhơn Trạch, Đồng Nai (Việt Nam) tên NGUYỄN THỊ MƯỜI mất vào lúc 6g sáng ngày 21 tháng 5 năm 2015, nhằm ngày mùng 4 tháng 4 năm Ất Mùi, hưởng thọ 95 tuổi, an táng tại quê nhà, thị trấn Mỹ Thọ, tỉnh Đồng Tháp được siêu thăng tịnh độ.

Thành thật cảm ơn quý ban đạo.
Các ban đạo thân hữu xin thông báo.